

Filistin Meselesi Yahudilik Musevilik Nedir

– mihrimah · 18 Mayıs 2018

FİLİSTİN MESELESİ

YAHUDİLİK (MUSEVİLİK) NEDİR ?

Yaşayan ilâhî kaynaklı dinlerden, mensûbu en az olan bir din. Günümüzde yeryüzünde yaklaşık 15-24 milyon dolayında Yahûdî olduğu tahmin edilmektedir. Kuranda Hz. İbrahim'in hanif dini (İslam dini) olduğu belirtilen ve zaman içerisinde tahrif edilen Yahûdiliğin, dinler tarihinde özel bir yeri bulunmakta ve bu din, en eski ilâhî kaynaklı din olarak nitelendirilmektedir. Mâzisi birkaç bin yıl geriye giden bu dinin başta gelen özelliklerinden biri İsrail oğulları ile Tanrı arasındaki "ahd'e kutsal kitaplarında geniş yer ayrılmasıdır. Bu nedenle bu din, bir "ahid dini" olarak da bilinmektedir. İsrail oğullarının başına gelen bütün sıkıntıların, onların bu ahde uymamaları, verdikleri sözü tutmamalarından ileri geldiği, hem kendi mukaddes kitaplarında, hem de Kur'an-ı Kerîm'de belirtilmektedir.

Bu din, Bâbil Sürgünü'nden sonra millî bir din haline getirilmiştir. Ancak bu din, tek Tanrı'ya, vahye dayanan mukaddes kitâba ve peygamberlere yer vermesiyle millî dinlerden; millileştirilip bir ırka tahsis edilmesiyle de, ilâhî dinlerden farklı bir durum arz etmektedir. Aslında bugünkü Yahudiliğin bir din mi, ırk mı, yoksa millet mi olduğu, pek net değildir. Tartışmaya girmeden onun kendine has özellikleri ve nitelikleri bulunan bir din olduğu, benzerinin Yahûdilikte din ve ırk içiçe girmiş olduğundan birini diğerinden ayırmak güçtür. Onun en güzel tanımını, mukaddes kitaplarında yer alan "Balam" hikâyesinde şöyle izah edilmektedir: "İşte ayrıca oturan bir kavimdir ve milletler arasında sayılmayacaktır"(Sayılar, 23/9).

Yahudiler, mukaddes kitaplarında yer alan ifadelere dayanarak kendilerini, dünya milletleri arasından seçilmiş kavim olarak görürler. Tanrı, bu kavmi Sina'da kendine muhatâp kılmış, onlarla ahidleşmiş, onlardan buyruklarına uyacakları konusunda söz almış ve Hz. Mûsa'nın şahsında onlara Tevrât'ı göndermiştir. Bu dinin odak noktası, Kudüs'deki "Süleyman Mâbedi"dir. Tahribinden önce bu Mâbed'in bir odasında "Ahid Sandığı" bulunmaktaydı. Yahûdiliğin sembolü, "Yedi kollu şamdan" ve "altı köşeli yıldız" (Hz. Dâvûd'un yıldızı)dır.

Günümüzdeki Yahudi İsrail Devleti resmen "gelenekçi yahudiliği" benimsemiştir.

Şimdi bu kavmin dünya literatüründe "Yahûdî, İbrânî, İsrail oğulları" gibi terimlerle adlandırılmasının kısaca açıklanmasını yapalım.

Yahûdî: Hz. İshâk'ın oğlu Hz. Yâkûb'un on iki oğlu vardı; dördüncü oğlunun adı "Yuda" veya "Yahuda" idi. Bu nedenle onun adına dayanarak İsrailoğullarına, "Yahûdî" denmiştir. Filistin'in göneyinde kurulan Yuda veya Yahuda Krallığı da, ayrıca bu adın kaynağı olarak ileri sürülmektedir. Çünkü (Ürdün'ün batısı, Samiriye'nin güneyindeki bölge, yuda veya Yahuda adına nisbet ediliyordu. Esarettten sonra genel olarak

halk "İsraililer" diye adlandırılırken, şahıslar birbirine "Yahudi" diyorlardı. Böylece onların torunları da günümüze kadar bu adla anıldılar.

İbrânî: Bu kelime, "İbrî" veya "Hibrî" kelimelerinden gelmektedir. Bu kelimeler, M.Ö. XV-XIV. yüzyıllarda Filistin'de görülen göçebe bir kabîlenin adıdır; "öte tarafın insanları" anlamında, Fırat ve Ürdün nehirlerinin öbür kıyısından gelmiş olan göçmenleri ifade eder. Yahûdîlere bu ad, Ken'an ülkesinin yerlileri tarafından verilmiştir. Bu konuda Yahûdî mukaddes kitabında bilgi verilmektedir (Tekvîn, XI/27-28; Tesniye, XXVI/5-6).

İsrâîl: Bu kelime, Yahudi inancına göre Tanrı ve insanlarla güreşip yenen anlamında Hz. Yâkûb'a, Tanrı tarafından verilmiş bir lâkabdır. Bu husus, Tevrât'ta yer almaktadır (Tekvîn, XXXII/28; XXXV/9-15; Hoşea, XII/4-5). Yahûdî Ansiklopedisinde kelimenin asıl anlamının belirsiz olduğu, Tevrat'ta "Tanrı ile güreşen" şeklinde yer almasına rağmen, "Tanrı ile mücâdele eden" anlamına gelebileceği belirtilmektedir. (The Universal Jewish Encyc, V/613). Taberî ise, Hz. Yâkub'a gece içinde Allah'a giden anlamında "İsrâîl" dendiğini yazmaktadır (Taberî, Thiru't-Taberî, I/320). Ayrıca on iki Yahûdî kabîlesi de "İsrail" adıyla anılmaktadır (Çıkış Hurûc, III/16). Ancak, bu adın, Hz. Süleymân'dan sonra ikiye ayrılan ülkenin kuzeyinde kalan bölümünü teşkil eden kabîlelerin krallığını nitelendirmek üzere kullanıldığını belirtmek gerekir. Bununla birlikte Bâbil Sürgününden sonra Yahûda (Yuda)'ya geri dönen İbrânîler, Yahûda kabilesine mensup olmalarına rağmen, genel olarak "İsraililer" adını aldılar.

Yahûdî inancına göre bu ad Yâkûb'a, Tanrı tarafından verilmiştir. Bu nedenle Yahûdîlik milli bir din, Yahova da millî bir tanrı olarak kabul edilmiştir.

YAHUDİLİĞİN TARİHİ SEYRİ ;

M. Ö. İkinci bin yılın başlarında Yahudilik Hz. İbrahim'in oğlu İshak'la sahneye çıkmıştır. İshak'tan sonra Yakub (a.s) yerine geçti (İbn Haldun, Tarih,2/40). Yakub'un diğer adı "İsrail" idi. Dolayısıyla Yakub'un oğullarının adıyla anılan on iki kabile de İsrail oğullarını oluşturdu. Bundan sonra Yusuf (a.s)'un daveti (Taberî, Tarih,1/185) üzerine Yakub ve oğulları Mısır'a göç ettiler (İbn Esir, Kâmil, 1/155).

Yahudilik, sözün tam manasıyla İsrail oğullarının Babil'de geçirdikleri sürgünden sonra inkişaf etmiştir. Yahudilere mahsus hükümleri havi muharrif Tevrat'a göre, Yahudiler yabancılarla evlenemezler. Bu durumda kendilerini ileride üstün ırk saymalarına neden olacak vahim sonuçlara ulaşmıştır (A. Schimmel, Dinler Tarihine Giriş, 110).

M. Ö. İki binlere değin İsrail oğulları Mısır'da üçüncü sınıf insan muamelesi gördüler, orada tutsak kaldılar. Ta ki kavmin içinden (İsrailoğullarından) Musa'nın, onları Firavun'un zulmüne karşı Hak'la gelip kurtarmasına kadar. Hz. MUSA İsrailoğullarını Mısırdan firavunun zulmünden kurtarak Ken'an iline ulaştırmıştır.

Yahudiler Ken'an ülkesinde başta Filistinliler olmak üzere çeşitli topluluklarla savaşmak zorunda kaldılar, İ.Ö 990 dolayında Hz. Davud'un peygamberlik ve liderliğiyle bileşik bir devlet (krallık) şeklinde örgütlenerek Kudüs'ü ele geçirdiler.

Hız Davut'a (a.s) gönderilen Zebur adlı semavi kitap, Tevrat'ın hükümlerini tasdikleyici olarak geldi. Bu yüzden Yahudilik İsa'ya kadar sürecektir.

İ. Ö. Dokuzuncu yüzyıldan beşinci yüzyıla kadar Aramiler, Asurlular ve Babillilerle çeşitli savaşlar sürmüştür. Babilin Yahuda Krallığını ele geçirmesi ile İsrail oğulları yeni bir sürgün dönemine giriyordu. Kuran'da bu konu şöyle anlatılmaktadır;

17 / İSRA - 4

Ve kadaynâ ilâ benî isrâîle fil kitâbi le tufsidunne fil ardı merreteyni ve le ta'lunne uluvven kebîrâ(kebîren).

İsrailoğullarına kitapta (Tevrat'ta), "Yeryüzünde iki kere fesat çıkaracaksınız." diye bildirdik. Ve gerçekten, büyük bir üstünlükle gâlip geleceksiniz.

Allahüteala ayette iki defa güçlü olacaklarını ve her ikisinde de fesad çıkaracaklarını bildirmektedir.

Birinci güç devresi geldiği zaman Allah Hz. DAVUDU onlara Peygamber olarak görevlendirdi.

2 / BAKARA - 246

E lem tera ilel melei min benî isrâîle min ba'di mûsâ, iz kâlû li nebiyyin lehumub'as lenâ meliken nukâtil fî sebîlillâh(sebîlillâhi), kâle hel aseytum in kutibe aleykumul kîtâlu ellâ tukâtil(tukâtilû), kâlû ve mâ lenâ ellâ nukâtile fî sebîlillâhi ve kad uhricnâ min diyârinâ ve ebnâinâ fe lemmâ kutibe aleyhimul kîtâlu tevelev illâ kalîlen minhum vallâhu alîmun biz zâlimîn(zâlimîne).

Hız Musa'dan sonra İsrailoğulları'ndan ileri gelenleri görmedin mi? Kendi peygamberlerine: "Bizim için bir melik beas et (görevlendir) de Allah yolunda savaşalım." demişlerdi. (O Peygamber de) dedi ki: "Eğer savaş sizin üzerinize yazılırsa (farz kılınırsa) sizin savaşmamanızdan korkulur." (İleri gelenler): "Biz niçin Allah yolunda savaşmayalım? Yurtlarımızdan ve oğullarımız (arasından) çıkarılmışıktık." dediler. Fakat savaş onların üzerine yazılınca (farz kılınıncı) onlardan pek azı hariç, hepsi yüz çevirdiler. Ve Allah, zalimleri bilir.

2 / BAKARA - 247

Ve kâle lehum nebiyyuhum innallâhe kad bease lekum tâlûtemelikâ(meliken), kâlû ennâ yekûnu lehul mulku aleynâ ve nahnu ehakku bil mulki minhu ve lem yu'te seaten minel mâl(mâli), kâle innallâhestafâhu aleykum ve zâdehu bestaten fil ilmi vel cism(cismi), vallâhu yu'tî mulkehu men yeşâu, vallâhu vâsiun alîm(alîmun).

Onların Peygamber'i onlara dedi ki: "Muhakkak ki Allah, sizin için melik olarak Talut'u beas etmişti (görevlendirmişti)." Dediler ki: "Bizim üzerimize onun melikliği nasıl olur? Melikliğe biz ondan daha çok hak sahibiyiz (daha çok lâyığız). Ve de ona maldan bir genişlik (servetçe bolluk) verilmedi." (Peygamber de) "Muhakkak ki Allah, onu sizin üzerinize (melik) seçti ve onun ilmini (bilgisini) ve cismini (kuvvetini) artırdı." Ve Allah, mülkünü dilediği kimseye verir. Ve Allah, Vâsi'dir (rahmeti ve ilmi herşeyi ihata eder), Alîm'dir (en iyi bilendir).

2 / BAKARA - 248

Ve kâle lehum nebiyyuhum inne âyete mulkihî en ye'tiyekumut tâbûtu fîhi sekînetun min rabbikum ve bakiyyetun mimmâ terake âlu mûsâ ve âlu hârûne tahmiluhul melâikeh(melâiketü), inne fî zâlike le âyeten lekum in kuntum mu'minîn(mu'minîne).

Ve onların Peygamber'i, onlara dedi ki: "Muhakkak ki onun melikliğinin âyeti (delili), içinde Rabbinizden sekînet ve Hz. Musa ailesinin ve Harun ailesinin bıraktığı şeylerden bakiye (kalıntı) bulunan, meleklerin taşıdığı bir tabutun (tahta sandığın) size gelmesidir. Muhakkak ki bunda, sizin için elbette âyet (delil) vardır, eğer siz mü'minlerseniz."

2 / BAKARA - 249

Fe lemmâ fesale tâlûtu bil cunûdi, kâle innallâhe mubtelîkum bi neher(neherin), fe men şeribe minhu fe leyse minnî, ve men lem yat'amhu fe innehu minnî illâ menigterafe gurfeten bi yedih(yedihî), fe şeribû minhu illâ kalîlen minhum fe lemmâ câvezehu huve vellezîne âmenû meahu, kâlû lâ tâkate lenâl yevme bi câlûte ve cunûdih(cunûdihî), kâlellezîne yezunnûne ennehum mulâkûllâhi, kem min fietin kalîletin galebte fieten kesîraten bi iznillâh(iznillâhi), vallâhu meas sâbirîn(sâbirîne).

Böylece Talut, askerlerle (ordu ile) (Kudüs'ten) ayrıldığı zaman dedi ki: "Muhakkak ki Allah, sizi bir nehir ile imtihan edecek. Bundan sonra kim ondan içerse, artık (o kimse) benden değildir. Ve kim ondan (doyacak kadar) içmez ise sadece eliyle bir avuç avuçlayıp içen hariç, o taktirde muhakkak ki o bendendir." Fakat onlardan ancak pek azı hariç, (o sudan doyasıya) içtiler. Nitekim o (Talut) ve îmân edenler birlikte (nehri) geçtikleri zaman: "Bugün bizim, Calut ve onun askerleri ile (ordusuyla) (savaşacak) takatimiz (gücümüz) yok." dediler. O kendilerinin muhakkak Allah'a mülâki olacaklarını kesin olarak bilenler (yakîn hasıl edenler) ise şöyle dediler: "Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle çok bir topluluğa gâlip gelmiştir. Ve Allah, sabredenlerle beraberdir."

2 / BAKARA - 250

Ve lemmâ berazû li câlûte ve cunûdihî kâlû rabbenâ efrig aleynâ sabren ve sebbit ekdâmenâ vensurnâ alel kavmil kâfirîn(kâfirîne).

Ve (Talut'un askerleri), Calut ve onun askerlerinin (ordusunun) karşısına çıktıkları zaman şöyle dediler: "Rabbimiz üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı (düşman karşısında) sabit kıl ve kâfirler kavmine karşı bize yardım et."

2 / BAKARA - 251

Fe hezemûhum bi iznillâhi, ve katele dâvudu câlûte ve âtâhullâhul mulke vel hikmete ve allemehu mimmâ yeşâu, ve lev lâ def'ullâhin nâse, bâ'dahum bi ba'din le fesedetil ardu ve lâkinnallâhe zû fadlin alel âlemîn(âlemîne).

Nihayet Allah'ın izniyle onları hezimete uğrattılar. Ve Davut, Calut'u öldürdü. Ve Allah ona (Davut'a), meliklik (hükümdarlık) ve hikmet verdi ve ona dilediği şeylerden öğretti. Ve eğer Allah'ın, insanları birbiriyle defetmesi olmasaydı, yeryüzünde mutlaka fesat çıkardı (yeryüzünün düzeni bozulurdu). Lâkin Allah, âlemlerin üzerine fazl sahibidir.

İlk İsrail iktidarı Davut peygamberle başlar. Talut liderliğinde Calut'a (Golyat'a) karşı girilen savaşta İsrailoğulları bölgenin zorba kavmi olan Filistinlileri yenerek (o gün taş ve sapan kullanan taraf İsrailoğullarıydı, teknolojik üstünlük Golyattaydı. Ama Davut, Golyat'ı sapan taşıyla öldürdü. Ne ilginç değil mi?. Tarih tersinden tekerrür ediyor sanki) o topraklara yerleştiler.

Hz.Davuttan sonra kendilerine Hz.Süleyman peygamber olarak görevlendirildi.Hz. Süleyman devrinde en güçlü dönemlerini yaşadılar.

Süleyman Mabedi'ni (bugünkü ağlama duvarı o mabede ait) inşa ettiler. Büyüdüler, geliştiler ve muazzam teknolojilerle büyük ordular oluşturdular. Seba melikesi Belkıs'ın tahtının getirilmesi olaylarını hatırlayın.

Hız. Süleymandan sonra azıttılar ve bir süre sonra azgınlıkları dört bir yana sirayet etti. Sataşacak kimse kalmayınca birbirlerine düştüler. Devlet kuzey ve güney İsrail diye ikiye ayrıldı.

17 / İSRA - 5

Fe izâ câe va'du ûlâhumâ beasnâ aleykum ibâden lenâ ulîbe'sin şedîdin fe câsû hılâled diyâr(diyârî), ve kâne va'den mef'ûlâ(mef'ûlen).

Artık ikisinden birincisinin vadesi (zamanı) geldiği zaman, (çok çetin) kuvvet sahibi kullarımızı sizin üzerinize gönderdik. Böylece evlerin aralarına girip (sizi) aradılar ve vaadedilen, yapılmış oldu.

Tabii bozgunculuk yapmakta boş durmadılar. Amalikalılarla savaşıp dururken, dönemin Amerikası olan Babil (Güney Irak) kralı Nebukadnezar, ordusuyla gelip Kuzey İsrail'i tarumar etti ve Süleyman Mabedini yıktı. Halkını zincire vurup Babil'e götürdü.

Ardından Ninova (Kuzey Irak) hükümdarı güney İsrail'e saldırdı ve o da onu haritadan sildi. Halkını da köleler edinip getirdi ve Kuzey Irak'a yerleştirdi. Tevrat'ın Ester bahsi, onların macerasını anlatır.

Şimdi tekrar İsrâ suresine dönelim ve Kur'an'ın bu hadiseleri nasıl aktardığını görelim:

"Kitapta İsrailoğulları'na şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yeryüzünde iki defa (iktidar olup) bozgunculuk çıkaracaksınız . Ve nitekim o iki vaadden ilkinin zamanı geldiğinde, son derece zorlu ve güçlü kullarımızı (Babilileri ve Ninovalıları yani Iraklıları) üzerinize gönderdik de sizi evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu, yerine getirilmesi gereken bir sözdü ve gerçekleşti" 'İsrâ, 4-5) Ayetleri gereğince ilk iktidarlara feci ve kanlı bir şekilde sona erdi.

Yahudilik kendi tarihinde Büyük İskender'in İ.Ö. 322'de Filistin'i ele geçirmesi ile İ.Ö. 4-2 y.y'lar

Helenistik bir dönemin başlangıcı olmuştur. Helenistik dönemde Suriye, Anadolu, Babil ve İskenderiye'de Yahudilik önemli merkezler elde etmişti. Bu dönemde Yahudiliğin kutsal metinleri Yunanca'ya tercüme edildi. Mısır'da zengin tarih, şiir, felsefe birikimi Yunan bilgisıyla oluştu.

Bu dönem için biraz farklı bilgi şöyledir: Aşağı yukarı M.Ö. Üç yüz senesinden M.Ö. yüz beş senesine kadar Yâhudi dini büyük bir devir yaşamıştı. Selevkyalı hükümdarların, Yahudileri Helenistik fikir ve siyaset sistemlerine mecbur bırakmalarına karşı 175-143 seneleri arasında Makkabe'lerin isyanları sayesinde Yahudiler evvela dinî, sonra da siyasî hürriyet elde etmişlerdir. Selevkyalıların devrini müteakip Romalı hakimiyet devrinde tekrar Filistinli vatanperestlerin birçok isyan hareketleri meydana gelmiştir.

O zaman da, Eski Ahid çeşitli kaynaklardan gelen, çeşitli yazar tertip edicilerin izlerini gösteren rivâyet, hikâyet, tarihi ve şairane kısımlarının bir kül haline getirilmesinden sonra şimdiki şeklini almağa başlamıştır (A. Schimmel, Dinler Tarihine Giriş, III).

"Yahudiliğin Helenistik dönem"i İ.Ö. 63-İ.S.135 arasında süren Roma egemenliğine kadar devam etti. Roma egemenliği sırasında bağımsız devlet fikri yoğunlaştı. Hristiyanlığın ortaya çıkmasıyla birlikte o

yıllar Yahudilik en önemli mezhep çatışmaları yaşadı.

Birbirini takip eden başarısız ayaklanmalar Yahudilikte büyük yıkıma yol açtı. Bunun ardından (doğal olarak) Yahudilik kendi içine dönmeye başladı. Bu dönem, "Talmud'un geliştirilmesi" adıyla II. yüzyıldan XVIII. yüzyıla değin sürdü. Filistin ve Babil'deki amoralar Filistin ve Babil talmudlarını vücuda getirdiler. Bunlardan Babil Talmudu Yahudi yaşamının o zamanlardaki temelini oluşturdu. Akdenizdeki Yahudi topluluğu V. yüzyılda parçalandıysa da Yahudi takviminin korunması ve hahamların çabalarıyla Avrupa'da Yahudi topluluğu tutunabildi. Diğer yandan Filistin'den Babil'e geçen hahamlık kurumu Yahudiliğin Şeriat sistemini bu yeni ülkenin şartlarına başarıyla uyguladı. VII. ve VIII. yüzyılda İslâm'ın genişlemesiyle birlikte "goon" adıyla anılan Babilli Yahudi önderler kendi geleneklerini bütün yahudi toplumlarına ulaştırdılar.

Ortaçağda Yahudilik, kültürel köklerini Babil'e dayandıran Sefardi Yahudileri (ki bunlar Endülüs-İspanya'da idiler. Bunlar Müslüman-Arap kültüründen etkilenmişlerdir) ve Aşkenazi yahudileri (ki bunlar da Avrupa'nın latin-hristiyan kültüründen etkilenmiş Fransız-Alman Yahudileridir) türünde biçimlenmişlerdir. Yine XII. yüzyılda Alman Aşkenazileri arasında Hasidilik, XIII. yüzyılda Provence ve Kuzey İspanya'daki Talmud akademilerinde ortaya tefekküre dayalı olarak çıkan bir Kabala türü de Yahudi mistisizminin en tipik örneklerini oluştururlar. Bütün bu sayılan kültürlerin arasında çeşitli çatışmalar ortaya çıktı. Gerek bu çatışmalar, gerek hristiyan yöneticilerin baskıları ve gerekse 1306 yılında Fransa'dan Yahudilerin sürülmesi Yahudi kültürünü çözümsüz ve bağlularının açıktan dinî bağlılığı söyleyememesi dolayısıyla dinin bağlular açısından kendi içinde kalmasına sebep olmuş, bu durum XVIII. yüzyıla kadar sürmüştür.

XVIII. yüzyıldan sonraki en önemli hareket Haskala adıyla bilinen Yahudi aydınlanması olarak gerçekleşti. Bu dönemde Haskala özellikle Rusya'da ruhbanlık karşıtı bir harekete dönüştü, toplumsal ve ekonomik reform talepleriyle birlikte gelişerek yayılma ortamı buldu. Batı Avrupa'da 1800-1815'te Napolyon döneminde başlayan "Yahudi Reformu Hareketi" de Haskala'nın ürünü sayılır. Reformcu yahudilik Almanya'da 1840'larda kurumlaşırken Avrupa'nın büyük bölümünde başarısız kaldı. Ancak ABD'de yaygınlaştı.

Yine bu yıllarda "fanatik yahudilik" (1845) Almanya'sında görüldü. Fanatik Yahudilikte de günümüze değin sürecek gelenekçilik hakimdi.

XIX.y.y'larda dindışı özellikleriyle "siyonizm hareketi" reform hareketlerinin sonuçlarından birisi olması açısından önemlidir. Siyonist hareket ulusal canlanma ve ana yurda dönme yönünde geliştirdiği plan ve programla 1948'de İsrail Devleti'nin kurulmasını sağlayacak kadar Yahudilik açısından başarılıydı.

II. Dünya savaşı sırasında Nazi Almanya'sının giriştiği Yahudi soykırımından bu yana Yahudilerin yerleşim açısından temel olarak Avrupa'nın dışında İsrail, SSCB ve ABD'de toplandıkları dikkat çeker. Günümüzdeki Yahudi İsrail Devleti resmen "gelenekçi yahudiliği" benimsemiştir.

Bu gün için Yahudiler arkalarına almış oldukları güç odakları,ve büyük devletlerin de desteğiyle iyice güçlenmişler ve güçlerini artırmaktadırlar.Güçleri arttıkça etraflarına karşı saldırganlıkları düşmanlık ve zulümleri de artmaktadır.Zulümlerinin artması bu kavmin ikinci güç devresinden sonraki kendi sonlarını da hazırlamaktadır.(www.farkliyiz.com sitesinden faydalanılmıştır.)

17 / İSRA - 6

Summe redednâ lekumul kerrete aleyhim ve emdednâkum bi emvâlin ve benîne ve cealnâkum eksere nefîrâ(nefîren).

Sonra sizi, onlara karşı tekrar (yeniden zafere) döndürdük. Mallarla ve oğullarla, size imdat (yardım) ettik. Ve sizi, nefer (cemaat) olarak daha çok kıldık.

Allah ahir zamanda yine kendilerine yardım edeceğini ve bu nedenle ikinci defa insan sayısı bakımından çok ve maddî güç olacaklarını ve etraflarına karşı zafer kazanacaklarını belirttikten sonra;

17 / İSRA - 7

İn ahsentum ahsentum li enfusikum ve in ese'tum fe lehâ, fe izâ câe va'dul âhîreti li yesûu vucûhecum ve li yedhulûl mescide kemâ dehalûhu evvele merretin ve li yutebbirû mâ alev tetbîrâ(tetbîren).

Eğer ahsen davranırsanız, kendi nefsiniz için en iyisi olur. Eğer kötü davranırsanız, artık (o da) ona (nefsinize) aittir. Böylece sonrakinin (ikinci fesadınızın) vadesi geldiği zaman yüzünüzü karartınsınlar ve mescide ilk defa girdikleri gibi girsinler. Ve üstünlük sağladığınız şeyleri mahvedip, helâk etsinler (yok etsinler).

Allah İsrail oğullarını açık bir şekilde 'barış'a çağırıyor. Ve diyor ki: "(Bütün bu taşkınlık ve bozgunculuğunuza rağmen) eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendisi) aleyhinizedir"

Eğer benim çevresini mübarek kıldığım Kudüs'ün etrafında, barışı tehdit etmeye devam eder ve huzuru bozarsanız. İkinci ve son vadimi gerçekleştiririm. Son vaad (ahiret) geldiği zaman, (yine Babil ve Ninovalılar gibi öyle güçlü kullar göndeririz ki) yüzlerinizi daha da 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' İşte Kur'an'ın ifadesiyle İsrail'i bekleyen akıbet!

hadis-i şeriflerde ise daha çok kıyamet alametlerinin zikredildiği bölümlerdeki kaynaklarda kıyamet alametleri sıralanırken, fitnenin artması, Yahudilerin Müslümanlara yönelik taşkınlık ve zulmü inanılmaz boyutlara varınca, sabır sınırı taşıp artık bu zulme bir dur demek isteyen Müslümanların kendilerini bulup cezalandırmasından çekinen Yahudilerin bulabildikleri her yere kaçıp saklanacağından söz ediliyor.

Hadis-i Şerif'te, Yahudilerin taşların ve ağaçların bile arkasına saklanacağı, buna karşın Gargat ağacından başka bütün taş ve ağaçların: "Ey Müslüman, Ey Allahın kulu, Yahudi arkamdır, gel onu öldür" diyeceği ifade ediliyor. (Buhârî, Tecrid, IX, 73; Tirmizî, Birr, 25; Fiten, 2; et-Tâc, I, 25).

Bahsi geçen hadis-i şerif Sahih-i Müslim'de; "Öyle ki Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak ama ağaç ve taş dile gelerek 'Ya Müslim! Ey Allah (c.c.) kulu! Gel, bak benim arkamda Yahudi var, buraya gizlendi, benim arkamda, gel onu cezalandır. diyecek. Sadece 'gargat' ağacı bunu söylemeyecek çünkü o Yahudi ağacıdır" buyuruluyor. (Kitab-ul Fiten H. 2239).

İşte bu hadis'te, Yahudiler zulüm ve bozgunculukta o kadar pervasız ve o kadar insafsız hale gelecekler ki sonunda Allahın vadi gelecek. O zaman geldiğinde, taşlar bile arkasında saklanan Yahudiyi ele verecek, deniliyor.

Kabbalacılar da bunu kabul ediyor ve ona son savaş anlamına Armageddon diyorlar. Sonun başlangıcı için de en geç 2012 tarihini veriyorlar. Kur'andaki 'güçlü kullarımızı yeniden üzerinize göndeririz' ifadesinde adı geçen 'güçlü kulların' da Hz. 'Nuh'un çocukları' diye bilinen Türkler olduğunu da biliyorlar.

Önünde sonunda Türkiye'nin İsrail'e müdahale edeceğini bildikleri için de sürekli Türkiye'yi, 'hakimiyetleri altında' tutmaya çalışıyorlar. Amerika'nın ve Avrupa'nın ve yerli işbirlikçilerin marifetiyle tabii... (Bakın Tevratın Şifresi kitabı)

Kabalacı siyonistler o savaşta yenileceklerini ve tarumar olacaklarını biliyorlar. İsrail'de taş üstünde taş kalmayacağını da biliyorlar. Ama elde ettikleri teknoloji siyaseten etraflarındaki ülkelerde yaptıkları manipulasyonlar ile o savaşın öncesindeki sebeplere müdahale ederek neticeyi değiştirmeye çalışıyorlar. Ama ne kadar neticeyi değiştirmeye çalışsalar da zulümleri artmaya devam ederse Allah onları ikinci defa güçlü bir kavim eliyle mutlaka cezalandıracaktır. Bunun ayak sesleri Yeni Osmanlıların sesi olarak duyulmaya başlanmış ve başbakanımız tarafından DAVOS'ta tüm dünyaya ilan edilmiştir.

Mazlumların ahı hiçbir zaman zalimin yanına kar kalmamıştır. Bundan sonrada da kalmayacaktır. Ama Allah bizlerin sabrını ölçmektedir. Böylece bazı kişileri şehitlik makamına ulaştırmak için olayları vesile yapmaktadır. Zalimler zulüm yaptıkça mazlumları onların eli ile mükafatlandırmakta ve sonunda yine insanların eliyle zalimleri cezalandırıp hakimiyetlerine son vermektedir. ALLAH her şeye kadirdir. Yeter ki sabırla ona güvenip çalışalım ve ALLAH için olalım.

Burhan AKSU